

като минуваше върху стѣнъ - тѣ, людіе - тѣ видѣхъ, и ето, врѣтище извѣжтрѣ върху снага - тѣ му. И рече: «Така да ми направи Богъ, и така да приложи, ако глава - та на Елиссея Сафатовъ - тѣ сънъ остане на него днесъ.

32 А Елиссеи сѣдѣше въ домъ - тѣ си, и старци - тѣ сѣдѣхъ съ него: и проводи царъ - тѣ мажъ отъ себе си; но прѣди да дойде при него вѣстителъ - тѣ, той рече на старцы - тѣ: «Не видите ли че тойзи сънъ - тѣ на убийца - тѣ проводи да отнеме гла- вата - ми? гледайте, като дойде вѣстителъ - тѣ, затворете вратата, и спрѣте го при вратата: тропотъ - тѣ на нозѣ - тѣ на господара му не е ли вслѣдъ него? И ще като говорѣше съ тѣхъ, ето слѣзе при него вѣстителъ - тѣ: и рече: Ето, отъ Господа е това зло: «какво вече да ся на- дѣй на Господа?

ГЛАВА 7.

1 И рече Елиссеи: Чуйте слово - то Господне: така говори Господь: «Утрѣ, около тойзи часъ, една сата чисто брашно ще ся продаде за единъ сикль, и двѣ саты ечимики за единъ сикль, при портаж - тѣ на Самаріїж. И князъ - тѣ, на когото на ржкѣ - тѣ ся подпиша царь - тѣ отговори на Божій - тѣ человѣкъ, та рече: И прозорцы ако бы направиль Господь на небе - то, можеше ли това иѣщо да стане? А той рече: Ето, ще видишъ съ очи - тѣ си, но иѣма да ядешъ отъ него.

3 А въ входъ - тѣ на портаж - тѣ имаше четвърма мажа прокажени и рекохъ си 4 единъ на другъ: Защо да сѣдимъ нѣтъ тукъ додѣ умремъ? Ако речемъ, да влѣземъ въ градъ - тѣ, гладъ - тѣ е въ градъ - тѣ, и ще умремъ тамъ: ако сѣдимъ тукъ, пакъ ще умремъ. Сега прочее, да идемъ, та да припаднемъ въ Сирийскѣй станъ. Ако ини оставятъ живы, ще живѣемъ, 5 ако ли ини умрятъ, ще умримъ. И станахъ като мъркнуваще, за да влѣзжть въ Сирийскѣй станъ: и когато дойдохъ до край - та на Сирийскѣй станъ, ето, 6 нѣмаше человѣкъ тамъ. Защото Господъ бѣше направилъ да ся чуе въ станъ - тѣ на Сирийци - тѣ тропотъ отъ колесница, и тропотъ отъ коне, тропотъ отъ голѣмѣ войскъ: и рекохъ си единъ на другъ: Ето, Израилевъ - тѣ царь е наемникъ противъ наасъ «Хеттейски - тѣ царіе и Египетски - тѣ царіе, за да дойдатъ вързъ 7 наасъ. Заради това жестанахъ та побѣгихъ въ тъмнинѣ - тѣ, и оставихъ шатъры - тѣ си, и коне - тѣ си, и осли - тѣ си, станъ -

тъ както бѣше, и побѣгихъ за животъ - тѣ си.

8 И когато тѣзи прокажени отидохъ до край - та на станъ - тѣ, влѣзохъ въ единъ шатъръ, та ядохъ, и пихъ, и зѣхъ отъ тамъ сребро и злато и дрехи, и отидохъ та ги скрихъ: и върихъ ся та влѣзохъ въ другъ шатъръ, и зѣхъ други отъ тамъ, и отидохъ та скрихъ и тѣхъ. Тогазъ рекохъ помежду си: Нѣтъ не правимъ добѣ: тойзи денъ е денъ на добри извѣстія, а нѣтъ мълчимъ: ако чакамъ до развидѣленіе - то на зорѣ - тѣ, иѣкоя бѣда ще ини сполѣти: нека прочее отидемъ да извѣстимъ това въ домъ - та царевъ.

10 И тѣ отидохъ, та извѣскахъ на градскѣй - тѣ портарь: и извѣстихъ имъ, и рекохъ: Отидохмы въ станъ - тѣ на Сирийци - тѣ, и ето, нѣмаше тамъ человѣкъ, нито гласъ отъ человѣкъ, само коне вързани, и осли вързани, и шатъри както си 11 намирахъ. И извѣскахъ портари - тѣ, и тѣ извѣстихъ това въ домъ - та на царя.

12 И стана царь - тѣ прѣзъ нощъ - тѣ, та рече на рабы - тѣ си: Сега ще ви извѣстя що направихъ намъ Сирийци - тѣ: познахъ че смы гладни: и излѣзохъ изъ станъ - тѣ, за да ся скрижътъ по нивы - тѣ, и казуватъ: Когато излѣзжътъ изъ градъ - тѣ, ще ги хванемъ живы, и ще влѣземъ въ

13 градъ - тѣ. А единъ отъ рабы - тѣ му отговори и рече: Нека земѣтъ, моліжъ, петь отъ останълъ - тѣ коне, които останахъ въ градъ - тѣ, (ето, тѣ сѫ както всичко - то множество на Израилия които останахъ въ него; ето, тѣ сѫ както всичко - то множество на Израилия - тѣ които ся изнурихъ:) и нека проводимъ да видимъ. И зѣхъ двѣ колесницы съ коне: и проводи царь - тѣ задъ Сирийскѣй станъ, и рече:

14 Идѣте, та вижте. И отидохъ вслѣдъ тѣхъ дори до Йорданъ: и ето, всички пѣтъ пълни съ дрехи и съскди, които Сирийци - тѣ бѣхъ хвърлили въ бързаніе - то си. И върихъ ся вѣстителъ - тѣ та извѣстихъ това на царя.

16 И излѣзохъ людіе - тѣ, та разграбихъ станъ - та на Сирийци - тѣ. И продаде ся една сата чисто брашно за единъ сикль, и двѣ саты ечимики за единъ сикль, *спо-

17 редъ слово - то Господне. И тури царь - тѣ на портаж - тѣ князъ, на когото на ржкѣ - тѣ ся подпиша: и стѫпкахъ го людіетъ въ портаж - тѣ, и умрѣ: «както рече человѣкъ - тѣ Божій, който говори когато царь - тѣ слѣзе при него. И както говори человѣкъ - тѣ Божій на царя, и рече: [†]Двѣ саты ечимики за сикль, и една сата чисто брашно за сикль ще бѫдатъ утрѣ,

к Руе. 1; 17. 3 Цар. 19; 2.
л Иез. 8; 1. 20; 1.
л Лук. 13; 32.
л 3 Цар. 18; 4.
о Иов. 2; 9.

а Ст. 18, 19.
б Ст. 17, 19, 20. Гл. 5; 18.
в Мал. 3; 10.
г Дев. 13; 46.

д 2 Цар. 5; 24. Гл. 19; 7. Иов. 15; 21.
е 3 Цар. 10; 29.
ж Псал. 48; 4, 5, 6. Прит. 28; 1.

з Ст. 1.
и Гл. 6; 32. Ст. 2.
и Ст. 1.